

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΔΕΚ ΚΑΙ ΠΕΚ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2005

*Επιμέλεια: Μ.Α. Χρυσομάλλης
Επ. Καθηγητής Νομικής ΔΠΘ*

Προλογικό σημείωμα

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά παρουσιάζουμε από τις φιλόξενες σελίδες του Digesta την ετήσια παρουσία της Ελλάδας ενώπιον των δικαστηρίων της Ε.Ε. (Δικαστήριο και Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων – ΔΕΚ και ΠΕΚ).

Πρόκειται για μία καταγραφή των αποφάσεων ελληνικού ενδιαφέροντος κατά θεματική ενότητα και όχι κατά ημερομηνία έκδοσης ή είδος διαδικασίας/προσφυγής.

Τέτοιες θεωρούμε, κυρίως, αποφάσεις επί προσφυγών για παράβαση της Επιτροπής κατά της Ελλάδας, αποφάσεις επί προσφυγών ακυρώσεως, κατά παραλείψεων και αποζημιώσεως που ασκήθηκαν από την ελληνική Κυβέρνηση ή από Έλληνες (φυσικά ή νομικά πρόσωπα) κατά των κοινοτικών Οργάνων, προδικαστικές παραπομπές στο ΔΕΚ εκ μέρους ελληνικών δικαστηρίων και παραπομπές στο ΔΕΚ εκ μέρους δικαστηρίων άλλων κρατών - μελών, στις οποίες εμπλέκεται Έλληνας ως διάδικος στην κύρια δίκη και τέλος αποφάσεις του ΔΕΚ επί αναιρέσεων κατά των αποφάσεων του ΠΕΚ.

Η καταγραφή περιλαμβάνει τις οριστικές αποφάσεις του ΔΕΚ ή του ΠΕΚ και όχι τις εισαχθείσες υποθέσεις κατά την περίοδο αναφοράς ή τις υποθέσεις επί των οποίων δεν έχει εκδοθεί η οριστική απόφαση αλλά βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο (π.χ. έχουν δημοσιευθεί οι προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα ή η Έκθεση της επ' ακροατηρίω συζήτησεως). Έχουν παραληφθεί μόνο ορισμένες υπαλληλικές προσφυγές ελλήνων κοινοτικών υπαλλήλων κατά των κοινοτικών Οργάνων που τους απασχολούν, στο βαθμό που αυτές παρουσιάζουν μόνο προσωπικό ενδιαφέρον και θα επιβάρυναν αδικαιολόγητα την παρουσίαση.

Η παρουσίαση περιορίζεται στον τίτλο της απόφασης (δικαστήριο, αριθμός απόφασης, διάδικοι, ημερομηνία εκδόσεως), στη συνοπτική περίληψη και το διατακτικό της και δεν περιλαμβάνει άλλα μέρη και κυρίως το σκεπτικό του Δικαστηρίου.

Όλες οι αποφάσεις είναι αδημοσίευτες ακόμη στη Συλλογή των αποφάσεων του Δικαστηρίου, αφού η δημοσίευσή τους καθυστερεί περισσότερο από δύο χρόνια. Οι ενδιαφερόμενοι, πάντως, μπορούν να χρησιμοποιήσουν τη διαδικτυακή πύλη του ΔΕΚ <http://curia.eu.int> για να αντλήσουν το σύνολο των στοιχείων μίας απόφασεως, που τους ενδιαφέρει ειδικά.

Μεταξύ των αποφάσεων που καταγράφονται παρακάτω υπάρχουν αρκετές με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Τέτοιες θεωρούνται οι εξής:

• Αυτή που αναγνωρίζει, απορρίπτοντας προσφυγές ακυρώσεως της Γερμανίας και της Δανίας κατά της Επιτροπής, ότι η ονομασία Φέτα μπορεί να αποτελέσει Προστατευόμενη Ονομασία Προελεύσεως για το ελληνικό τυρί σε άλμη, τερματίζοντας υπέρ των ελληνικών συμφερόντων μακρόχρονη διαμάχη ενώπιον των πολιτικών και δικαστικών οργάνων της ΕΕ (βλ. παρακάτω παρ. 6).

• Η καταδίκη της Ελλάδας για την παραβίαση της υποχρέωσης ανακτήσεως ενισχύσεων στην Ολυμπιακή Αεροπορία, που κρίθηκαν ασυμβίβαστες με την Κοινή Αγορά (βλ. παρακάτω παρ. 9)

• Η απόφαση η οποία οδηγεί στην απελευθέρωση του επαγγέλματος του οπτικού, αφού η χώρα μας καταδικάστηκε για τη διατήρηση διατάξεων σχετικά με την άσκηση του εν λόγω επαγγέλματος, που είναι αντίθετες με την ελευθερία εγκαταστάσεως (βλ. παρακάτω παρ. 3).

• Τέλος, απορία προκαλεί η σειρά καταδικαστικών αποφάσεων, που εκδόθηκαν κατά τη διάρκεια του 2005, κατά της χώρας μας για παραβιάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας για το περιβάλλον και των διατάξεων των Οδηγιών για την αποτέφρωση των αποβλήτων, για τη σκόπιμη ελευθέρωση στο περιβάλλον γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών, για την προστασία των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση, για τα εθνικά ανώτατα ατμοσφαιρικών ρύπων, για τη διαχείριση στερεών αποβλήτων (βλ. παρακάτω παρ. 11).

Κλείνοντας αυτό το προλογικό σημείωμα θα ήθελα να ευχαριστήσω την κα Μαρία Χαρίση, πτυχιούχο της Νομικής Σχολής του Δ.Π.Θ. σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο (ειδίκευση στο Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο) για τη συμβολή της στη συγκέντρωση και επεξεργασία του υλικού.

1. Ευρωπαϊκή Ιθαγένεια

• ΔΕΚ, υπόθεση 258/04, που έχει αντικείμενο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour du Travail de Liege (Βέλγιο), με απόφαση της 7ης Ιουνίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Ιουνίου 2004, στο πλαίσιο της δίκης που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Office National de l' Emploi και Ιωάννη Ιωαννίδη, απόφαση της 15.09.2005.

Αιτούντες εργασία – Ευρωπαϊκή ιθαγένεια – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων – Άρθρο 39 ΕΚ – Επιδόματα αναμονής προς νέους που αναζητούν την πρώτη τους εργασία – Χορήγηση εξαρτώμενη από την περάτωση των δευτεροβάθμιων σπουδών στο οικείο κράτος - μέλος.

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Η άρνηση κράτους - μέλους να χορηγήσει το πλεονέκτημα του επιδόματος αναμονής σε υπήκοο άλλου κράτους - μέλους, ο οποίος αναζητεί την πρώτη του εργασία και ο οποίος δεν είναι συντηρούμενο τέκνο διακινούμενου εργαζόμενου που κατοικεί στο πρώτο κράτος, αποκλειστικώς και μόνον επειδή ο ενδιαφερόμενος ολοκλήρωσε

τις δευτεροβάθμιες σπουδές του σε άλλο κράτος - μέλος, είναι αντίθετη προς το άρθρο 39 ΕΚ.

2. Ελεύθερη κυκλοφορία προσώπων

• ΔΕΚ, υπόθεση 476/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση 17.11.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 2001/55/ΕΚ – Μαζική εισροή εκτοπισθέντων – Προσωρινή προστασία – Ελάχιστες προδιαγραφές.

Το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) εξέδωσε απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ης Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών - μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

3. Ελευθερία Εγκατάστασης

• ΔΕΚ, υπόθεση 140/03, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 21.04.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ – Οπτικοί – Όροι εγκαταστάσεως – Ίδρυση και εκμετάλλευση καταστημάτων οπτικών – Περιορισμοί – Δικαιολόγηση – Αρχή της αναλογικότητας.

Το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ τον νόμο 971/79, περί ασκήσεως του επαγγέλματος του οπτικού και καταστημάτων οπτικών ειδών, που δεν επιτρέπει σε διπλωματούχο οπτικό ως φυσικό πρόσωπο να εκμεταλλεύεται περισσότερα του ενός καταστήματα οπτικών ειδών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43 ΕΚ.

2) Θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ τον νόμο 971/79 και τον νόμο 2646/98, για τον εκσυγχρονισμό και την οργάνωση του Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας και άλλες διατάξεις, σύμφωνα με τους οποίους η δυνατότητα ενός νομικού προσώπου να ιδρύσει κατάστημα οπτικών ειδών στην Ελλάδα υπόκειται στους εξής όρους:

– η άδεια ιδρύσεως και εκμεταλλεύσεως του καταστήματος οπτικών ειδών να έχει χορηγηθεί στο όνομα ενός αναγνωρισμένου οπτικού/φυσικού προσώπου, το άτομο που κατέχει την άδεια εκμεταλλεύσεως του καταστήματος να συμμετέχει με ποσοστό τουλάχιστον 50% στο εταιρικό κεφάλαιο, καθώς και στα κέρδη και τις ζημίες της εταιρίας, η εταιρία να έχει τη μορφή ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρίας, και

– ο εν λόγω οπτικός να συμμετέχει το πολύ σε μία ακόμη εταιρία ιδιοκτήτρια καταστήματος οπτικών ειδών, με την προϋπόθεση ότι η άδεια ιδρύσεως και εκμεταλλεύσεως του καταστήματος οπτικών ειδών είναι στο όνομα άλλου αδειούχου οπτικού, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ.

3) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 141/04 με αντικείμενο την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα), με απόφαση της 30ης Δεκεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Μαρτίου 2004, στο πλαίσιο της διαδικασίας Μιχαήλ Πέρος κατά Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, απόφαση της 14.07.2005.

Οδηγία 89/48/ΕΟΚ – Εργαζόμενοι – Αναγνώριση διπλωμάτων – Μηχανολόγος μηχανικός.

Το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Ελλείπει μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, όπως αυτή ίσχυε έως τις 31 Ιουλίου 2001, στο εσωτερικό δίκαιο, ληφθέντων εντός της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 12 της οδηγίας, ένας υπήκοος κράτους - μέλους μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής για να λάβει, εντός του κράτους - μέλους υποδοχής, άδεια ασκήσεως νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος όπως το επάγγελμα του μηχανολόγου μηχανικού.

Η δυνατότητα αυτή δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την αναγνώριση της ισοτιμίας των τίτλων του ενδιαφερομένου από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

• ΔΕΚ, υπόθεση 142/04 με αντικείμενο την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα), με απόφαση της 30ης Δεκεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Μαρτίου 2004, στο πλαίσιο της διαδικασίας Μαρία Ασλανίδου κατά Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, απόφαση της 14.07.2005.

Οδηγία 92/51/ΕΟΚ – Εργαζόμενοι – Αναγνώριση διπλωμάτων – Εργοθεραπεύτρια.

Το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Ελλείπει μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, σχετικά με ένα δεύτερο γενικό σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης, το οποίο συμπληρώνει την οδηγία 89/48/ΕΟΚ, στο εσωτερικό δίκαιο, ληφθέντων εντός της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 17 της οδηγίας, ένας υ-

πήκοος κράτους - μέλους μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής για να λάβει, εντός του κράτους - μέλους υποδοχής, άδεια ασκήσεως νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος όπως το επάγγελμα του εργοθεραπευτή.

Η δυνατότητα αυτή δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την αναγνώριση της ισοτιμίας των τίτλων του ενδιαφερομένου από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

Τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/51 μέτρα αναπληρώσεως μπορούν να επιβληθούν στον ενδιαφερόμενο μόνον εφόσον προβλέπονται από την ισχύουσα κατά την εξέταση της σχετικής αιτήσεως εθνική νομοθεσία.

4. Ελεύθερη Κυκλοφορία Κεφαλαίων

• ΔΕΚ, υπόθεση 329/03, που έχει ως αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε ο Άρειος Πάγος (Ελλάδα) με απόφαση της 31ης Μαρτίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 28 Ιουλίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος και Banque Artesia, απόφαση της 27.10.2005.

Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Πρώτη οδηγία του Συμβουλίου της 11ης Μαΐου 1960 – Απόκτηση ομολογίων διαπραγματεύσιμων σε χρηματιστήριο – Επαναπατρισμός του προϊόντος της ρευστοποιήσεώς τους.

Το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

1) Οι ομολογίες των οποίων η αξία έχει εκφρασθεί σε εθνικό νόμισμα, διάρκειας ενός έτους από την έκδοσή τους, διαπραγματεύσιμες και εισαχθείσες στο χρηματιστήριο, εκδοθείσες από τράπεζα εγκατεστημένη σε κράτος - μέλος και ανήκουσα στο κράτος αυτό, εμπίπτουν στο παράρτημα I, κατάλογος B, θέση IV A, της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 1960, περί εφαρμογής του άρθρου 67 της Συνθήκης. Η αγορά τους και το προϊόν της ρευστοποιήσεώς τους διέπονται από το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής, το οποίο παραπέμπει στο παράρτημα I, κατάλογος B, της ίδιας οδηγίας και το οποίο προβλέπει τον επαναπατρισμό του εν λόγω προϊόντος.

2) Το γεγονός ότι η αγορά ομολογίων που εμπίπτουν στο παράρτημα I, κατάλογος B, θέση IV A, της πρώτης οδηγίας χρηματοδοτήθηκε από στοιχεία ενεργητικού τρεχόμενου λογαριασμού ή λογαριασμού καταθέσεως σε πιστωτικό οργανισμό, ακόμη και αν εμπίπτει στον κατάλογο Δ, θέση IX, του ίδιου παραρτήματος, δεν επηρεάζει την κατάταξη της επίμαχης κινήσεως κεφαλαίων στον κατάλογο B, θέση IV A, του εν λόγω παραρτήματος.

5. Γεωργία

• ΔΕΚ, υπόθεση 448/02, Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 20.01.2005.

ΕΓΤΠΕ – Εκκαθάριση των λογαριασμών – Οικονομικό έτος 1995 – Αροτραίες

καλλιέργειες.

Με την προσφυγή της, η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2002/816/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2002, για την τροποποίηση της αποφάσεως 1999/187/ΕΚ σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβλήθηκαν από τα κράτη - μέλη όσον αφορά τις δαπάνες του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1995 (Ε.Ε. L 280, σ. 88, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).

Το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 300/02, Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 24.02.2005.

ΕΓΤΠΕ – Αροτραίες καλλιέργειες – Κανονισμός (Ε.Ο.Κ.) 729/70 – Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ' – Διαφορές μεταξύ των ετησίων δηλώσεων περί δαπανών και των επιλέξιμων δαπανών – Προθεσμία 24 μηνών – Παρακράτηση από το ποσό της ενισχύσεως προς τους γεωργούς.

Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2002/524/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 2002, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη - μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων [κοινοποιηθείσας υπό τον αριθμό Ε(2002) 2281] (Ε.Ε. L 170, σ. 77, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).

Το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση 2002/524/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 2002, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη - μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, καθόσον αυτή αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε η Ελληνική Δημοκρατία στον τομέα των αροτραίων καλλιεργειών πριν από τις 20 Αυγούστου 1999, κατά το μέτρο που οι εν λόγω δαπάνες αποτελούν αντικείμενο της διορθώσεως που επιβλήθηκε λόγω διαφορών μεταξύ των δηλωθεισών δαπανών και των επιλέξιμων για κοινοτικές ενισχύσεις εκτάσεων.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

• ΔΕΚ, υπόθεση 285/03, Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 17.03.2005.

ΕΓΤΠΕ – Εκκαθάριση λογαριασμών – Αροτραίες καλλιέργειες – Χρήσεις

2000-2001.

Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2003/364/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη - μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (Ε.Ε. L 124, σ. 45, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), κατά το μέτρο που την αφορά.

Το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 5/03, Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 07.07.2005.

ΕΓΤΠΕ – Αποκλεισμός ορισμένων δαπανών – Οπωροκηπευτικά – Πορτοκάλια – Πριμοδοτήσεις ζώων – Βοοειδή – Αιγοπρόβατα.

Με την προσφυγή της, η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί να ακυρωθεί η απόφαση 2002/881/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη - μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (Ε.Ε. L 306, σ. 26), κατά το μέρος που αφορά δημοσιονομικές διορθώσεις ποσού 2 438 896,91 ευρώ, για τις οικονομικές χρήσεις 1997-2001, όσον αφορά τον τομέα των οπωροκηπευτικών, ποσού 11 352 868 ευρώ, για τις οικονομικές χρήσεις 1999-2001, όσον αφορά τις πριμοδοτήσεις για βοοειδή, και ποσού 22 969 271 ευρώ, για τις οικονομικές χρήσεις 1998 και 1999, όσον αφορά τις πριμοδοτήσεις για αιγοπρόβατα.

Το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

1) Ακυρώνει την απόφαση 2002/881/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη - μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, κατά το μέρος που αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση το 2% των δαπανών οι οποίες έγιναν στον τομέα των οπωροκηπευτικών.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η Ελληνική Δημοκρατία φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

4) Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα κατά τα λοιπά.

• ΔΕΚ, υπόθεση 370/03, Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 21.07.2005.

ΕΓΤΠΕ – Δημοσιονομικές επιπτώσεις τυγχάνουσες εφαρμογής στο πλαίσιο της

εκκαθαρίσεως των λογαριασμών των χρηματοδοτούμενων δαπανών.

Με την προσφυγή της, η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2003/481/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που πρέπει να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών των δαπανών που χρηματοδοτεί το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεις», σε ορισμένες περιπτώσεις παρατυπιών που διαπράχθηκαν από επιχειρηματίες (Ε.Ε. L 160, σ. 83, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), ως εκ του ότι η Επιτροπή περιέλαβε στο παράρτημα Ι, τιτλοφορούμενο «Μη ανακτήσιμα ποσά που πρέπει να καταλογιστούν στον προϋπολογισμό του κράτους - μέλους», το μη ανακτηθέν ακόμα ποσό των 14 272 278 δραχμών (41 884,90 ευρώ), το οποίο αφορά την εκ μέρους του Οργανισμού Βάμβακος, αρμόδιου ελληνικού φορέα κατά την κρίσιμη περίοδο, καταβολή αχρεωστήτως προς την εταιρία «Ιωάννης Λαζαράκης ΑΕΒΕ» (στο εξής: εταιρία).

Το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση 2003/481/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που πρέπει να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών των δαπανών που χρηματοδοτεί το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεις», σε ορισμένες περιπτώσεις παρατυπιών που διαπράχθηκαν από επιχειρηματίες, καθ' ό μέρος αφορά το ποσό ύψους 14 272 278 δραχμών (41 884,90 ευρώ), το οποίο αναφέρεται στο παράρτημα Ι αυτής, τιτλοφορούμενο «Μη ανακτήσιμα ποσά που πρέπει να καταλογιστούν στον προϋπολογισμό του κράτους - μέλους».

3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

• ΔΕΚ, υπόθεση 175/03, Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 27.10.2005.

ΕΓΤΠΕ – Απόφαση 2003/102/ΕΚ – Δαπάνες που αποκλείονται από την κοινοτική χρηματοδότηση – Ενισχύσεις για τη διατήρηση των ελαιώνων στα μικρά νησιά του Αιγαίου Πελάγους – Χρηματοοικονομικές περιόδοι 1999-2001.

Με το δικόγραφο της προσφυγής της η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2003/102/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 2003, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη - μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 42, σ. 47), καθόσον με αυτήν επιβάλλεται στο εν λόγω κράτος - μέλος κατ' αποκοπήν διόρθωση σε ποσοστό 25% για τις χρηματοοικονομικές περιόδους 1999-2001 (τομέας δημοσίου αποθεματικού), ανερχόμενη στο ποσό των 9 926 005,21 ευρώ (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).

Το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση 2003/102/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου

2003, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη - μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, καθόσον με αυτήν επιβάλλεται στην Ελληνική Δημοκρατία κατ' αποκοπήν διόρθωση σε ποσοστό 25 % για τις χρηματοοικονομικές περιόδους 1999-2001 (τομέας δημοσίων αποθεματικού), ανερχόμενη στο ποσό των 9 926 005,21 ευρώ.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 387/03, Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 27.10.2005.

ΕΓΤΠΕ – Εκκαθάριση των λογαριασμών – Οικονομικά έτη 1999 και 2000 – Απόφαση 2003/536/ΕΚ – Τομείς του οίνου, του ελαιολάδου και του βοείου και αιγοπρόβειου κρέατος.

Με την προσφυγή της η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2003/536/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2003, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη - μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 184, σ. 42, στο ε-ξής: προσβαλλομένη απόφαση), κατά το μέρος που αφορά τις δημοσιονομικές δι-ορθώσεις σε βάρος της Ελληνικής Δημοκρατίας για τα οικονομικά έτη 1999 και 2000 στους τομείς του οίνου, του ελαιολάδου και των πριμοδοτήσεων ζώων για τα βοοειδή και τα αιγοπρόβατα, ύψους 73 426 458,35 ευρώ, ποσού από το οποίο αφαιρέθηκαν ήδη υπολογισθείσες μειώσεις ύψους 21 812 494,93 ευρώ, ήτοι τελικού ύψους 51 613 963,42 ευρώ.

Το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

6. Προστατευόμενες Ονομασίες Προελεύσεως

• ΔΕΚ, συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 465/02 και 466/02 με αντικείμενο προσφυ-γές ακυρώσεως, ασκηθείσες στις 30.12.2002, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (C-465/02) και του Βασιλείου της Δανίας (C-466/02), υποστηριζόμενων από τη Γαλλική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο ως παρεμβαίνοντες, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από την Ελλάδα ως παρεμβαίνουσα, απόφαση της 25.10.2005.

Γεωργία – Γεωγραφικές ενδείξεις και ονομασίες προελεύσεως των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων – Ονομασία «φέτα» – Κανονισμός (ΕΚ) 1829/2002 – Κύρος.

Με τις προσφυγές τους η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο της Δανίας ζητούν την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1829/2002 της Ε-

πιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 2002, για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1107/96 όσον αφορά την ονομασία «φέτα» (ΕΕ L 277, σ. 10, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

Το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις προσφυγές.

2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα της υποθέσεως C-465/02 και το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα της υποθέσεως C-466/02.

3) Η Ελληνική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

7. Αλιεία

• ΔΕΚ, υπόθεση 22/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 14.04.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Κανονισμός (Ε.Ο.Κ.) 2847/93 – Αλιευτικά σκάφη – Εγκατάσταση συστήματος εντοπισμού μέσω δορυφόρου – Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη μεριμνώντας ώστε τα αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία της και πρέπει να είναι εξοπλισμένα με συσκευές εντοπισμού μέσω δορυφόρου να διαθέτουν πράγματι τέτοιες συσκευές στις 30 Ιουνίου 1998 ή την 1η Ιανουαρίου 2000, ανάλογα με τον τύπο του σκάφους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 του κανονισμού (Ε.Ο.Κ.) 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 686/97 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 1997.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

8. Μεταφορές

• ΔΕΚ, υπόθεση 130/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 21.07.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 1172/98 – Στατιστικές καταγραφές των οδικών μεταφορών εμπορευμάτων.

Το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να διαβιβάσει στη Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat), για τα έτη 1999 έως 2002, τριμηνιαία στατιστικά στοιχεία για τις οδικές μεταφορές εμπορευμάτων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) 1172/98 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1998, σχετικά με τις στατιστικές καταγραφές των οδικών μεταφορών εμπορευμάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό αυτό.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 427/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 08.09.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 2001/16/ΕΚ – Διευρωπαϊκά δίκτυα – Διαλειτουργικότητα του συμβατικού διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος – Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο.

Το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 2001/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, για τη διαλειτουργικότητα του συμβατικού διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

9. Κρατικές Ενισχύσεις

• ΔΕΚ, υπόθεση 415/03, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 12.05.2005.

Κρατικές ενισχύσεις – Υποχρέωση ανακτήσεως – Απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως – Δεν συντρέχει.

Το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλα τα αναγκαία μέτρα για την επιστροφή των ενισχύσεων που κρίθηκαν παράνομες και ασύμβατες με την κοινή αγορά – με εξαίρεση τις εισφορές προς τον εθνικό οργανισμό κοινωνικών ασφαλίσεων –, σύμφωνα με το άρθρο 3 της αποφάσεως 2003/372/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την ενίσχυση που χορήγησε η Ελλάδα στην Ολυμπιακή Αεροπορία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο αυτό.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

10. Δημόσιες Συμβάσεις

• ΔΕΚ, υπόθεση 394/02, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 02.06.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 93/38/ΕΟΚ – Δημόσιες συμβάσεις στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών – Σύμβαση για την κατασκευή συστήματος ταινιοδρόμων στον ατμοηλεκτρικό σταθμό Μεγαλόπολης – Παράλειψη δημοσιεύσεως προκηρύξεως διαγωνισμού – Τεχνική ιδιομορφία – Απρόβλεπτο γεγονός – Κατεπίγουσα ανάγκη.

Το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, λόγω της εκ μέρους της Δημόσιας Επιχειρήσεως Η-

λεκτρισμού αναθέσεως της συμβάσεως για την κατασκευή συστήματος ταινιοδρόμων στον ατμοηλεκτρικό σταθμό Μεγαλόπολης με διαδικασία διαπραγματεύσεως χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 93/38/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, και, ειδικότερα, από τα άρθρα 20, παράγραφος 1, και 21 της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

11. Περιβάλλον

• ΔΕΚ, υπόθεση 61/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 13.01.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους - Οδηγία 2000/76/ΕΚ - Αποτέφρωση των αποβλήτων - Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

Το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/76/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, για την αποτέφρωση των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 416/03, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 27.01.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους - Οδηγία 2001/18/ΕΚ - Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο.

Το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και για την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 163/03, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 14.04.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους - Οδηγία 80/68/ΕΟΚ - Προστασία των υπογείων

υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες – Άρθρα 3, 4 και 5 – Οδηγία 91/689/ΕΟΚ – Επικίνδυνα απόβλητα – Άρθρα 2, παράγραφος 1, και 6, παράγραφος 1.

Το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία παραλείποντας, όσον αφορά την περιοχή του Θριασίου Πεδίου:

– να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να εμποδιστεί η εισαγωγή στα υπόγεια ύδατα των ουσιών του καταλόγου I του παραρτήματος της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1979, περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες, και να περιοριστεί η εισαγωγή στα υπόγεια ύδατα των ουσιών του καταλόγου II της οδηγίας αυτής, ώστε να αποφευχθεί η ρύπανση των υδάτων από τις ουσίες αυτές

– να υποβάλει σε προκαταρκτικές έρευνες τις ενέργειες διαθέσεως ή αποθέσεως με σκοπό τη διάθεση των ουσιών του καταλόγου I της εν λόγω οδηγίας, που είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε έμμεση απόρριψη, και

– να υποβάλει σε προκαταρκτικές έρευνες κάθε άμεση απόρριψη ουσιών του καταλόγου II της οδηγίας 80/68, καθώς και τις ενέργειες διαθέσεως ή αποθέσεως με σκοπό τη διάθεση αυτών των ουσιών, που είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε έμμεση απόρριψη,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, 4, και 5 της οδηγίας 80/68.

2) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να καταγραφούν και να αναγνωριστούν τα επικίνδυνα απόβλητα στην περιοχή του Θριασίου Πεδίου όπου γίνεται η απόθεσή τους καθώς και μην καταρτίζοντας, είτε χωριστά είτε στο πλαίσιο των γενικών σχεδίων διαχείρισεως των αποβλήτων, σχέδιο για τη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων στην εν λόγω περιοχή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα.

3) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 68/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 02.06.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 2001/81/ΕΚ – Ατμοσφαιρικοί ρύποι – Εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών.

Το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 364/03, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 07.07.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 84/360/Ε.Ο.Κ. – Ατμοσφαιρική ρύπανση – Βιομηχανικές εγκαταστάσεις – Ατμοηλεκτρικός σταθμός.

Το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη καθορίζοντας πολιτικές ή στρατηγικές για τη σταδιακή προσαρμογή των ατμοστροβιλικών και αεριοστροβιλικών μονάδων του σταθμού Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού, στα Λινοπεράματα Κρήτης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 της οδηγίας 84/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1984, σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προέρχεται από βιομηχανικές εγκαταστάσεις.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 502/03, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 06.10.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Περιβάλλον – Διαχείριση στερεών αποβλήτων – Οδηγία 75/442/Ε.Ο.Κ., όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ – Άρθρα 4, 8 και 9.

Το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει την τήρηση των άρθρων 4, 8 και 9 της οδηγίας 75/442/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 166/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 27.10.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 79/409/ΕΟΚ – Προστασία των αγρίων πτηνών και των οικοτόπων τους – Ζώνες ειδικής προστασίας – Λιμνοθάλασσα Μεσολογίου.

Το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα για τη θέσπιση και εφαρμογή ενός συνεκτικού, συγκεκριμένου και ολοκληρωμένου νομικού καθεστώτος ικανού να εξασφαλίσει τη βιώσιμη διαχείριση και την αποτελεσματική προστασία της Ζώνης Ειδικής Προστασίας της λιμνοθάλασσας του Μεσολογίου, ενόψει των στόχων διατήρησης της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, της 2ας Απριλίου 1979, περί διατήρησης των αγρίων πτηνών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 86/03, Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 15.12.2005.

Προσφυγή ακυρώσεως – Άρνηση της Επιτροπής να επιτρέψει τη χρήση βαρέως μαζούτ, μέγιστης περιεκτικότητας σε θείο 3 % κατά μάζα, σε τμήμα της ελληνικής επικράτειας – Οδηγία 1999/32/Ε.Κ. – Περιεκτικότητα σε θείο ορισμένων υγρών καυσίμων.

Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Ελληνική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2003/3/Ε.Κ. της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2002, επί αιτήματος της Ελλάδας να επιτραπεί η χρήση βαρέως μαζούτ, μέγιστης περιεκτικότητας σε θείο 3 % κατά μάζα, σε τμήμα της επικράτειάς της (Ε.Ε. 2003, L 4, σ. 16, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση). Επικουρικώς, ζητεί από το Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 241 ΕΚ, να κηρύξει ανεφάρμοστη την οδηγία 1999/32/Ε.Κ. του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, σχετικά με τη μείωση της περιεκτικότητας ορισμένων υγρών καυσίμων σε θείο και για την τροποποίηση της οδηγίας 93/12/ΕΟΚ (Ε.Ε. L 121, σ. 13, στο εξής: οδηγία).

Το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

12. Κοινωνική Πολιτική – Ισότητα Ανδρών και Γυναικών

• ΔΕΚ, υπόθεση 196/02, που έχει ως αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Ειρηνοδικείο Αθηνών (Ελλάδα), με απόφαση της 13ης Μαΐου 2002, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Μαΐου 2002, στο πλαίσιο της δίκης της Βασιλικής Νικολούδη κατά του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος Α.Ε. (Ο.Τ.Ε.), απόφαση της 10.03.2005.

Κοινωνική πολιτική – Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι – Άρθρο 119 της Συνθήκης Ε.Κ. (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ έχουν αντικατασταθεί από τα άρθρα 136 Ε.Κ. έως 143 Ε.Κ.) – Οδηγία 75/117/Ε.Ο.Κ. – Ισότητα αμοιβών – Οδηγία 76/207/Ε.Ο.Κ. – Ίση μεταχείριση – Θέσεις εκτάκτων υπαλλήλων μειωμένης απασχολήσεως – Αποκλεισμός από τη μονιμοποίηση – Υπολογισμός της αρχαιότητας – Βάρος αποδείξεως.

Το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

1) Το κοινοτικό δίκαιο, και συγκεκριμένα το άρθρο 119 της Συνθήκης Ε.Κ. (τα άρθρα 117 έως 120 της Συνθήκης ΕΚ έχουν αντικατασταθεί από τα άρθρα 136 Ε.Κ. έως 143 Ε.Κ.) και η Οδηγία 76/207/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και

προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, έχει την έννοια ότι η ύπαρξη και η εφαρμογή μιας διατάξεως όπως το άρθρο 24α, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος, που προβλέπει ότι με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, μειωμένης απασχολήσεως, προσλαμβάνονται μόνο καθαρίστριες, δηλαδή γυναίκες, δεν αποτελούν καθαυτές άμεση διάκριση λόγω φύλου σε βάρος των γυναικών. Εντούτοις, ο μεταγενέστερος αποκλεισμός από τη δυνατότητα μονιμοποιήσεως, ο οποίος στηρίζεται στο φαινομενικά ουδέτερο σε σχέση με το φύλο του εργαζομένου κριτήριο ότι ο ενδιαφερόμενος ανήκει σε ορισμένη κατηγορία εργαζομένων που αποτελείται, δυνάμει εθνικής ρυθμίσεως που έχει ισχύ νόμου, μόνο από γυναίκες, συνιστά άμεση διάκριση λόγω φύλου υπό την έννοια της οδηγίας 76/ 207. Για να μην υπάρχει άμεση διάκριση λόγω φύλου, το χαρακτηριστικό στοιχείο της κατηγορίας, στην οποία ανήκει ο αποκλειόμενος εργαζόμενος πρέπει να είναι ικανό να περιάγει τον εργαζόμενο αυτό σε κατάσταση που διαφέρει αντικειμενικά, από την άποψη της μονιμοποιήσεως, από την κατάσταση των εργαζομένων που μπορούν να μονιμοποιηθούν.

2) Αν αποδειχθεί εσφαλμένη η υπόθεση ότι από τη δυνατότητα μονιμοποιήσεως αποκλείστηκαν μόνο οι καθαρίστριες μειωμένης απασχολήσεως, ο βάσει των επίμαχων συλλογικών συμβάσεων αποκλεισμός της μονιμοποιήσεως του έκτακτου προσωπικού μειωμένης απασχολήσεως συνιστά έμμεση διάκριση, εφόσον οι διατάξεις των ειδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας της 27ης Νοεμβρίου 1987 και της 10ης Μαΐου 1991 έχουν πλήξει πολύ μεγαλύτερο ποσοστό γυναικών απ' ό,τι ανδρών. Η κατάσταση αυτή είναι αντίθετη με το άρθρο 3 της οδηγίας 76/207, εκτός αν η διαφορετική μεταχείριση των εργαζομένων αυτών έναντι των εργαζομένων πλήρους απασχολήσεως δικαιολογείται από παράγοντες ξένους προς οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει κατά πόσον αυτό συμβαίνει όντως.

3) Ο πλήρης αποκλεισμός του συνυπολογισμού της μειωμένης απασχολήσεως στην αρχαιότητα συνιστά, όταν πλήττει πολύ μεγαλύτερο ποσοστό εργαζομένων γυναικών απ' ό,τι εργαζομένων ανδρών, έμμεση διάκριση λόγω φύλου, η οποία είναι αντίθετη προς την οδηγία 76/207, εκτός αν οφείλεται σε παράγοντες που δικαιολογούνται αντικειμενικά και είναι ξένοι προς οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν αυτό όντως συμβαίνει. Ο αναλογικός συνυπολογισμός της μειωμένης απασχολήσεως στην αρχαιότητα είναι επίσης αντίθετος προς την οδηγία αυτή, εκτός αν ο εργοδότης αποδείξει ότι δικαιολογείται από παράγοντες των οποίων η αντικειμενικότητα εξαρτάται κυρίως από τον σκοπό που επιδιώκεται με τον συνυπολογισμό της αρχαιότητας και, εφόσον ο σκοπός αυτός συνίσταται στην αναγνώριση της αποκτηθείσας πείρας, από τη σχέση μεταξύ της φύσης της παρεχόμενης εργασίας και της πείρας που αποκτάται από την παροχή της εργασίας αυτής επί ορισμένο αριθμό ωρών.

4) όταν γίνεται από μισθωτό επίκληση ότι παραβιάστηκε σε βάρος του η αρχή

της ίσης μεταχειρίσεως και αποδεικνύονται από τον ίδιο πραγματικά περιστατικά από τα οποία τεκμαίρεται η ύπαρξη άμεσης ή έμμεσης διακρίσεως, το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα η οδηγία 97/80/Ε.Κ. του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με το βάρος απόδειξης σε περιπτώσεις διακριτικής μεταχείρισης λόγω φύλου, έχει την έννοια ότι ο εναγόμενος φέρει το βάρος να αποδείξει ότι δεν υπήρξε παραβίαση της αρχής αυτής.

13. Φορολογία

- ΔΕΚ, συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 453/02 και 462/02, που έχουν ως αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής απόφασης από το Bundesfinanzhof (Γερμανία) με αποφάσεις της 6 Νοεμβρίου 2002, που περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 13 και 23 Δεκεμβρίου 2002, στο πλαίσιο των διαδικασιών μεταξύ Finanzamt Gladbeck και Edith Linneweber (C-453/02) και Finanzamt Herne-West και Σάββα Ακριτίδη (C-462/02), απόφαση της 16.04.2005.

Έκτη οδηγία Φ.Π.Α. – Απαλλαγή για τα τυχερά παιχνίδια – Καθορισμός των προϋποθέσεων και ορίων στις οποίες υπόκειται αυτή η απαλλαγή – Νομιμότητα των παιχνιδιών που οργανώνονται εκτός των δημοσίων καζίνο – Σεβασμός της αρχής της δημοσιονομικής ουδετερότητας – Άρθρο 13B (f) – Άμεση ισχύς.

Το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Το άρθρο 13B της Έκτης Οδηγίας 77/388/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των δικαίων των κρατών - μελών, που αφορά τους ανταποδοτικούς φόρους – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: η ομοιόμορφη βάση του καταλογισμού, αποκλείει την εθνική νομοθεσία η οποία ορίζει ότι η λειτουργία όλων των τυχερών παιχνιδιών και ηλεκτρονικών παιχνιδιών απαλλάσσεται από τον Φ.Π.Α. όταν εκτελείται σε δημόσια καζίνο που έχουν άδεια, ενώ η λειτουργία της ίδιας δραστηριότητας από εμπόρους άλλους από αυτούς που διευθύνουν αυτά τα καζίνο εξαιρείται από αυτήν την απαλλαγή.

2) Το άρθρο 13B της Έκτης Οδηγίας έχει άμεση ισχύ υπό την έννοια ότι μπορεί να γίνει επίκλησή του από έναν έμπορο τυχερών παιχνιδιών ή ηλεκτρονικών παιχνιδιών ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων για την αποφυγή της εφαρμογής κανόνων του εθνικού δικαίου που αντίκεινται στη διάταξη αυτή.

- ΔΕΚ, συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 394/04 και 395/04, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) με αποφάσεις της 16ης Ιουνίου 2004, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 17 Σεπτεμβρίου 2004, στο πλαίσιο των δικών Διαγνωστικό & Θεραπευτικό Κέντρο Αθηνών - Υγεία Α.Ε. κατά Υπουργού Οικονομικών, απόφαση της 01.12.2005.

Έκτη οδηγία περί Φ.Π.Α. – Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β' - Απαλλαγές – Πράξεις που συνδέονται στενά με τη νοσοκομειακή ή ιατρική περίθαλψη – Τηλεφωνική εξυπηρέτηση των νοσηλευομένων και εκμίσθωση συσκευών τηλεοράσεως σε αυτούς – Παροχή κλίνης και γευμάτων στους συνοδούς τους.

Το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

1) Η από τα πρόσωπα που αφορά το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/Ε.Ο.Κ. του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών - μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, τηλεφωνική εξυπηρέτηση των νοσηλευομένων και εκμίσθωση συσκευών τηλεοράσεως σε αυτούς, καθώς και η από τα ίδια πρόσωπα παροχή κλίνης και γευμάτων στους συνοδούς τους κατά κανόνα δεν αποτελούν πράξεις που κατά τη διάταξη αυτή συνδέονται στενά με τη νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη. Τα πράγματα μπορεί να είναι διαφορετικά μόνον αν οι παροχές αυτές είναι απαραίτητες για την επίτευξη των θεραπευτικών και νοσηλευτικών σκοπών της νοσοκομειακής και ιατρικής περιθάλψεως και αν στην ουσία δεν έχουν σκοπό να προσπορίσουν σε εκείνον που τις χορηγεί πρόσθετα έσοδα από την τέλεση πράξεων οι οποίες ανταγωνίζονται ευθέως πράξεις εμπορικών επιχειρήσεων που υπόκεινται στον φόρο προστιθέμενης αξίας.

2) Έργο του αιτούντος δικαστηρίου είναι να καθορίσει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των συγκεκριμένων στοιχείων των διαφορών των οποίων έχει επιληφθεί και εν ανάγκη το περιεχόμενο των ιατρικών συνταγών που καταρτίστηκαν για τους σχετικούς ασθενείς, αν οι παροχές που χορηγήθηκαν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές.

14. Δίκαιο των Εταιριών

• ΔΕΚ, υπόθεση 96/05, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 15.12.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 2001/65/Ε.Κ. – Ετήσιοι και ενοποιημένοι λογαριασμοί εταιριών ορισμένων μορφών – Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

Το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2001/65/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/Ε.Ο.Κ., 83/349/Ε.Ο.Κ. και 86/635/Ε.Ο.Κ., όσον αφορά τους κανόνες αποτίμησης για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς εταιριών ορισμένων μορφών, καθώς και τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

15. Κοινωνία της πληροφορίας

• ΔΕΚ, υπόθεση 299/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 14.4.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 2002/77/ΕΚ – Αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο.

Το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωσή της με την οδηγία 2002/7/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 250/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 15.12.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 2002/19/ΕΚ – Πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες – Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

Το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 252/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 15.12.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 2002/22/ΕΚ – Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Καθολική υπηρεσία – Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

Το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 253/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 15.12.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 2002/21/ΕΚ – Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Κοινό κανονιστικό πλαίσιο – Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

Το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

• ΔΕΚ, υπόθεση 254/04, Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, απόφαση της 15.12.2005.

Παράβαση κράτους - μέλους – Οδηγία 2002/20/ΕΚ – Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Αδειοδότηση – Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

Το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.